

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi B.G. i D. G.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 września 2009 r., w sprawie II Ca (...)

w sprawie z wniosku B. G. i D. G.

przy uczestnictwie D. J., Gminy B., Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej S.A. w B., Skarbu Państwa-Starosty B. i Powiatu B.-Powiatowego Zarządu Dróg w B.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2014 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę B. i D. małż. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 września 2009 r., sygn. akt II Ca (...), oddalającym apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 12 maja 2009 r., sygn. akt I Ns (...), którym w sprawie z wniosku B. i D. małż. G. przy udziale D. J., Gminy B., Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej SA w B., Skarbu Państwa – Starosty B. i Powiatu B. – Powiatowego Zarządu Dróg w B. oddalono wniosek w części dotyczącej nabycia przez zasiedzenie udziału w wysokości po ½ części we współwłasności działki nr 247/2, położonej w B., przez wnioskodawców na prawach wspólności ustawowej i D.J.

Skarga o wznowienie postępowania została oparta na podstawie przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Skarżący powołali się na nowe środki dowodowe w postaci opinii geodezyjnej z dnia 29 maja 2013 r., opartej na materiałach geodezyjnych sprzed wydania postanowienia, od którego została wniesiona skarga o wznowienie, i zeznań świadków, którzy - o czym skarżący dowiedzieli się dopiero w maju 2013 r. – posiadają informacje świadczące o samoistnym posiadaniu przez skarżących działki stanowiącej przedmiot zasiedzenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie zachodzi wskazana przez skarżących podstawa wznowienia, ponieważ przedstawione przez nich dowody nie mają charakteru nowych środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Skarżący mieli bowiem obiektywną możliwość skorzystania z zeznań wskazanych świadków w poprzednim postępowaniu. Opinia geodezyjna została zaś wydana po prawomocnym zakończeniu postępowania o zasiedzenie.

W zażaleniu pełnomocnicy B. i D. małż. G. zarzucili naruszenie art. 410 § 2 w związku z art. 403 § 2 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 w związku z art. 361 i art. 406 k.p.c. i wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia bądź „o jego zmianę przez uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesione przez skarżących zarzuty wydania zaskarżonego postanowienia z naruszeniem wskazanych w zażaleniu przepisów prawa zmierzają do wykazania, że Sąd przedwcześnie, bez należytego wyjaśnienia przedstawionych w skardze okoliczności uznał, iż nie zachodzi wskazana podstawa wznowienia postępowania.

Skarżącym nie można odmówić racji.

Trafnie zarzucili oni, że nie wiadomo, na jakiej podstawie Sąd uznał, że mieli obiektywną możliwość powołania zawnioskowanego dowodu z przesłuchania świadków w poprzednim postępowaniu, uzasadniająca przypisanie im zaniedbania w starannym gromadzeniu materiału w postępowaniu o zasiedzenie. Nie można podzielić stanowiska Sądu, że skarżący nie wskazali przeszkody uniemożliwiającej im powołanie tego dowodu w poprzednim postępowaniu, w skardze podali bowiem, że dopiero w maju 2013 r. dowiedzieli się o tym, że wskazani świadkowie posiadają informacje istotne w sprawie. Okoliczności tłumaczące niepowołanie tego dowodu w poprzednim postępowaniu przedstawili też w oświadczeniu dołączonym do zażalenia. W tej sytuacji nie sposób odeprzeć zarzutu skarżących, że Sąd z naruszeniem art. 410 § 2 k.p.c. uznał, że nie zachodzi wskazana przez nich podstawa wznowienia postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 2008 r., II CZ 74/08, nie publ. i z dnia 20 grudnia 2012 r., 92/12, nie publ.).

Trafnie skarżący zarzucili również, że zdyskwalifikowanie opinii geodezyjnej z dnia 29 maja 2013 r., jako w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. nowego środka dowodowego, pomija stanowiący podstawę tej opinii zawarty w jej pkt II materiał geodezyjno-kartograficzny, istniejący przed wydaniem postanowienia w przedmiocie zasiedzenia, zwłaszcza operat z 1978 r., którego skarżący - jak twierdzą – wcześniej nie znali. Wyjaśnienia wymaga więc kwestia, czy stanowiący podstawę wydania opinii z dnia 29 maja 2013 r. materiał geodezyjno-kartograficzny był znany biegłemu sądowemu, który wydał opinię w sprawie o zasiedzenie i czy może on mieć wpływ na tę opinię.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 i art. 108 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).